

**PIER PAOLO PASOLINI, «Aculturació i aculturació»,
Corriere della Sera, 9 de desembre de 1973.**

(Traducció: TNC)

Molts lamenten (en aquesta tràmol de l'*austeritat*) les penúries degudes a la manca d'una vida social i cultural organitzada fora del Centre «dolent» a les perifèries «bones» (vistes com a dormitoris sense verd, sense serveis, sense autonomia, sense relacions humanes reals). Una lamentació retòrica. Si de fet hi hagués això del qual es lamenta la manca a les perifèries, seria de tota manera organitzat pel Centre. Aquest mateix Centre que, en pocs anys, ha destruït totes les cultures perifèriques en les quals —justament fins fa pocs anys— hi havia una vida pròpia assegurada, substancialment lliure, fins i tot a les perifèries més pobres i fins i tot miserables.

Cap centralisme feixista ha aconseguit fer això que ha fet el centralisme de la civilització del consum. El feixisme proposava un model, reaccionari i monumental, que tanmateix no deixava de ser lletra morta. Les diverses cultures particulars (pageses, subproletàries, obreres) se seguien uniformant impertorbables segons els seus antics

models: la repressió es limitava a obtenir la seva adhesió a paraules. Avui, al contrari, l'adhesió als models imposats pel Centre és total i incondicional. S'ha renegat dels models culturals reals. S'ha acomplert l'abjuració. Així doncs, es pot afirmar que la «tolerància» de la ideologia hedonista que desitja el nou poder és la pitjor de les repressions de la història humana. Com s'ha pogut exercir una repressió tal? A partir de dues revolucions, interiors a l'organització burgesa: la revolució de les infraestructures i la revolució del sistema d'informacions. Els carrers, la motorització, etc. ja han unit estretament la perifèria amb el Centre, abolint tota distància material. Però la revolució del sistema d'informacions ha estat encara més radical i decisiva. A través de la televisió, el Centre ha assimilat a ell el país sencer, que era tan diferenciat històricament i tan ric en cultures originals. Ha començat una obra d'homologació destructiva de tota autenticitat i especificitat. Ha imposat així —com deia— els seus models: que són els models que desitja la nova industrialització, la qual ja no s'accontenta amb un «home que consumeixi», sinó que pretén que no siguin concebibles altres ideologies a banda de la del consum. [...]